

[Arbejdsministeren]

beslutning, ville jeg nok have anmodet dem om at gøre det, for jeg ønsker ikke et udvalg, hvor den ene side af arbejdsmarkedet er repræsenteret, uden at den anden side er repræsenteret, så der er såmænd ikke så meget drama i den sag.

Jeg har haft et møde med de fire lønmodtagerorganisationer, der trækker sig ud, og vi måtte efter mødet konstatere, at de ikke ønskede at deltage i det udvalgsarbejde. Det ændrer ikke på, at jeg som arbejdsminister igen og igen, når der er stof vedrørende arbejdsmarkedet, der skal forberedes lovgivningsmæssigt, i en række situationer vil tilbyde arbejdsmarkedets parter at være med i det lovforberedende arbejde. Og til trods for hr. Svend Aukens store bemærkninger er det min klare forventning, at arbejdsmarkedets parter vil følge en sådan opfordring i langt, langt de fleste tilfælde.

Det synes jeg også er godt, for det er en god dansk tradition, at vi i en række situationer inddrager arbejdsmarkedets parter i det forberedende arbejde. Det synes jeg er godt under denne regering, og det synes jeg er godt under socialdemokratiske regeringer, hvis der nogen sinde kom sådan nogle igen. Det er en god tradition, og den vil vi selvfølgelig videreføre, og det tror jeg også parterne på arbejdsmarkedet vil være med til.

Så tilbage til spørgsmålet om ILO. Der må jeg sige, at hr. Ole Henriksen er væsentlig bedre til at forstå og fortolke, hvad ILO-konventioner drejer sig om, end hr. Svend Aukens. Hr. Ole Henriksen har forstået, at ILO ikke er en domstol. Og det er korrekt, hvad jeg sagde under første behandling, at det er den pågældende regering, der vurderer, om man er inden for rammerne af konventionen. Det er den pågældende regering, der skal tage de nødvendige skridt til at føre en konventions bestemmelser ud i livet og rapportere til ILO om, hvilke skridt der er taget, til brug ved ILOs overvågning.

I den forbindelse påhviler det regeringen at fastlægge rækkevidden af en given konventionsforpligtelse og at fortolke de observationer, der kommer fra ILOs overvågningsorganer vedrørende konkrete spørgsmål om overholdelsen af forpligtelserne.

Der er så oven i købet etableret forskellige procedurer for så vidt angår behandling af indsigelser og klager, og her vil jeg meget gerne henlede hr. Svend Aukens opmærk-

somhed på, at der i 1950 er besluttet en speciel procedure for klager om krænkelse af fagforeningsrettigheder, som indebærer, at disse sager behandles i en under ILOs styrelsesråd nedsat komité for foreningsfrihed. Denne komité forelægger sine henstillinger for styrelsesrådet. De henstillinger, som behandlingen i ILO af indsigelser og klager fører til, påhviler det så den pågældende regering at gennemgå og at vurdere og træffe beslutning om, hvilke skridt der skal tages.

Vi har fået nogle henstillinger i marts 1986. Vi har gennemgået dem, vi har vurderet dem. Vi har efter at have vurderet sagen konkluderet, at det lovforslag, vi har fremsat, er i overensstemmelse med de henstillinger, der er kommet fra ILO, og i overensstemmelse med konventionen.

Så siger hr. Svend Aukens: ja men nu må vi så høre, om denne procedure er korrekt. Der afslører hr. Svend Aukens igen, at han ikke kender konventionen, for i henhold til konventionen er der ikke en sådan mulighed for at forespørge, om det er rigtigt. Det er der i nogle tilfælde, men netop for så vidt angår fagforeningsrettigheder, hvor der er etableret en speciel procedure, er det sådan, at det bureau, som man normalt ved andre konventioner kan spørge, meget nødtigt afgiver udtalelser på forhånd i forbindelse med sager, der behandles i henhold til fagforeningsrettighedsprocedurerne. Man anser det direkte for upassende at afgive udtalelser på dette område. Selv om det havde været en anden konvention, hvor man kan få en forhåndsudtalelse, ville bureauet i de tilfælde understrege, at det ikke har en særlig bemyndigelse til at fortolke konventionerne.

Der er altså ingen reel mulighed for at få en forhåndsudtalelse. Den danske regering må påtage sig det ansvar, der er ved at gennemføre denne lovgivning. De, der måtte klage, har muligheden, og så må vi se på de henstillinger, der på et eller andet tidspunkt kommer fra ILO. Alt andet er en udsættelsesprocedure, som ikke har noget med sagens realiteter at gøre.

Hr. Kaj Poulsen spurgte om de specielle forhold på Færøerne. Jeg har fået en kopi af den henvendelse, der er kommet fra Fællesforeningen af danske Fagforeninger på Færøerne. Jeg må sige, at som udgangspunkt mener jeg, at henvendelsen er baseret på en forkert opfattelse i pressen af, hvad lovforslaget